

Festivalové centrum Liberecký zámek Felberova 1/2

Akreditace, Festival Shop,
Info Point, Festival Café
8.30 – 15.00

Covid testovací místo
9.00 – 15.00

Výstavy a instalace

Myši patří na výstavu
10.00 – 16.00

Loutky a kompletní scény z nového českého celovečerního filmu *Myši patří do nebe* (režie Denisa Grimmová a Jan Bubeníček).

Kam (ne)můžete na festivalu s pejskem?

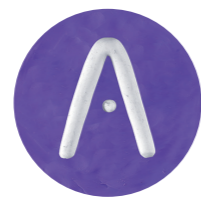
Někteří festivaloví návštěvníci jezdí na Anifilm doprovázeni svými čtyřnohými přáteli. Tito hosté by měli vědět, že psům není povolen vstup do projekčních sálů ani do interiéru zámku (Festivalové centrum). Naopak kavárna Kina Varšava, zámecká zahrada, festivalový stan a letní kino na Náměstí Dr. E. Beneše jsou pejskům přístupné.

Pozor na tramvajovou výluku!

Z technických důvodů (výměna kolejové výhybky) bude na trati linek č. 2 a 3 probíhat v posledních festivalových dnech výluky v úseku Rybníček - Lidové sady. Tramvajová doprava nahrazena autobusy s označením X2 a X3, přičemž linky pojedou podle výlukového jízdního řádu.

Aplikace

Kompletní festivalový program neustále k dispozici, detailní přehled filmů včetně termínů a místa projekce, mapa festivalových míst s navigací, rezervace vstupenek, osobní kalendář, festivalové novinky...

Alexandra Májová: VTIPinky
10.00 – 16.00

Výstava humorných inkoustových perokreseb z let 2018-2021 vycházejících z různých slov.

„ani“ – 20 let festivalu
animovaných filmů
10.00 – 16.00

20 roků animace, 24 plakátů, 24 výtvarných provedení, 3 města, 1 myšlenka.

INITI – INVADERZ
10.00 – 16.00

INITI Playground je velkoplošná interaktivní herní platforma, která podporuje aktivní pohyb, sociální interakci a důležitost příběhu díky propojení reálného a virtuálního světa.

Na Anifilm jedině Flixbusem

Cestovat na festival z Prahy do Liberce a zpět se nejlépe vyplatí s Flixbusem. Festivalovým návštěvníkům totiž dopravce nabízí slevu 20 Korun z jízdného. Studenti a důchodci pojedou skoro zadarmo, ostatní za příznivou cenu. Slevu lze uplatnit pouze u on-line nákupu. Stačí si vygenerovat slevový kód na <https://woobox.com/rcay4g> a na e-shopu Flixbusu zakoupit jízdenku.

Vojtěch Domlátil: Svítání
10.00 – 16.00

Světelná prostorová meditace. Vrstvenými vybranými abstraktně přírodními fázemi z filmu Ráno. Hloubka vrstev, hloubka zrcadlení. Meotarová galerie Anifilmu.

Oz animation:
tvarovatelný vizuál
10.00 – 16.00

Skutečné ukázky - útržky výjevů, které můžete jinak vidět jen ve zbledlém pohybu ve festivalové znečistělosti, kterou vytvořili Eliška a Lee Ozovi.

Game zóna
Infinite VR Exhibition
Brainz VR Cinema
10.00 – 16.00

Festivalový deník

Festivalový deník vydává a tiskne Anifilm jako příležitostnou tiskovinu k festivalu Anifilm 2021.

Texty Malvína Balvínová,
Natalia Neudačina
Překlady Lukáš Wicha
Design Jan Šimsa

Anifilm 2021 LIBEREC

FESTIVALOVÝ
DENÍK
NEDELE
27. 6. 2021

Ivana Laučíková: Sú mi blízke fúzie a kombinácie techník

Výrazná slovenská producentka, režisérka a pedagóška Ivana Laučíková letos zasedla v porote mezinárodnej súťaže celovečerných filmů. Jakožto zakladateľka produkčnej spoločnosti feel me film a zároveň jediného slovenského odborného časopisu o animácii, Homo Felix, v rámci rozhovoru se rozhovořila mj. o tom, jak se aktuálně vyvíjí slovenská animace nebo co oceňuje na filmech své dlouholeté spolupracovnice, režisérky Ivany Šebestové.

Kdy jste se poprvé soustavněji začala zajímat o animaci a proč?

Od dětství jsem měla blízko k příběhu, byla jsem vášnivou čtenářkou a stejně jsem rada a veľa kreslila. Zlomovým momentem se stala návštěva Zlínského festivalu, kterého jsem se po dva roky zúčastnila jako členka dětské poroty. Bola som dieťa z obyčajného socialistického malomesta a zrazu som dostala možnosť vidieť svet filmového festivalu a filmového zápalu zvnútra. Navštívila som zlínske ateliéry, v ktorých prebiehalo niekoľko animačných výrob a zostala som unesená. Presne v animácii sa spájali moje vášne! Približne v rovnakom čase sa na bratislavskej Vysokej škole múzických umení otvorila nová Katedra animovaného filmu, čo mi ako stredoškolačka dalo jasnú motiváciu dostať sa na ňu. Odvtedy

som svojpomocne, cez pokusy a omyly, ale i s asistenciou rôznych lektorov skúšala robiť vlastné animácie. Aj vďaka nim som sa na VŠMU dostala a odvtedy v tom vlaku sedím.

Jaká animovaná technika je vám najbližší?

Keďže na Slovensku nikdy nefungovali veľké animačné štúdiá, oddávna sa tu kultivovali najmä techniky, ktoré sa dajú realizovať v menších tímoch. Ide o rôzne druhy stop-motion: komornejšia bábková animácia, plošková animácia (cut-out) či pixilácia. Osobne sú mi blízke fúzie a kombinácie techník, hľadanie adekvátneho výtvarného výrazu pre každý scenáristický nápad. V poslednom autobuse sme kráčali po hranu animovaného a hraného filmu, keď sme okienkovo

snímali spomalene sa pohybujúcich hercov, v aktuálne pripravovanom filme Milosť skladám pixilovanú stopu do koláže s fotografickými pozadiami a kreslenými prvkami. Produkovala som filmy Ivany Šebestovej, ktorá je majsterkou cut-out animácie, i Joanny Kozuch, ktorá zas skladala pixiláciu s gestickou maľbou.

Jak se podle vás aktuálně vyvíjí animace na Slovensku a dokázala byste porovnat, zda se nějak zásadně liší od toho, co se momentálně děje v české animaci? Nebo vám připadá, že dané odvětví je v obou zemích natolik provázané, že to nelze porovnat?

Myslím, že na Slovensku sa situácia v animovanom filme za ostatné desaťročie výrazne zmenila. Okolo roku 2010 tu dominovali krátkometrážne filmy, čo

[Pokračování rozhovoru >](#)

Tipy na dnešní den

Táborový ostrov
11.30, Lidové sady –
experimentální studio

Výběr nejlepších epizod z I. a II. řady úspěšného seriálu, prochnutého magií i pořouchlým humorem, který vytvořila animátorka a scenáristka Julia Pott. Ta se podílela i na posledních dvou řadách legendárního Času na dobrodružství. Hlavní hrdinové Táborového ostrova Oscar a Ježka prožívají na tajuplném ostrově to nejdobrodružnější léto svého života.

Chlapec a svět
13.30, Grandhotel Zlatý lev

V době svého uvedení byl snímek Chlapec a svět naprostým zjevením. Brazílský film neznámého autora rázem získal řadu cen, zvítězil v Annecy a byl nominován na Oscara. A zcela zaslouženě: Jemný a poetický film hraje do slova všemi barvami a kombinuje několik výtvarných stylů – koláže, akvarel či kresbu pastelkami. Výtvarně režisér čerpá i z estetiky dětské kresby.

Alchymická pec
15.30, Grandhotel Zlatý lev

Unikátní, atypický a téměř dvouhodinový dokument vtáhne diváky přímo do tvůrčího procesu světového tvůrce Jana Švankmajera. Film bravurně odhaluje konzervuje tvořivé procesy, kvasící v útrobách filmové společnosti Athanor jako ve středověké alchymické peci. Živý, imaginativní a hravý situační snímek vznikl během natáčení režisérova celovečerního filmu *Hmyz*.

bol jediný útvar, ktorý sa dal s pomocou verejných zdrojov v tom čase zafinancovať a v málo vyvinutom profesionálnom prostredí zrealizovať. Vďaka štandardizácii finančnej podpory prostredníctvom Audiovizuálneho fondu (vznikol v roku 2009) a tiež vďaka oživeniu podpory zo strany RTVS, sa postupne začali vyrábať klasické televízne formáty (detské seriály a TV špeciály) a tiež dlhometrážne filmy. Dlhometrážne filmy z veľkej väčšiny tvoria viacstranné koprodukcie a v nich takmer so železnou platnosťou predstavuje dominantnú koprodukčnú stranu český partner. Vnímam, že aj v Čechách je trend odvracať sa od krátkometrážnej tvorby k dlhšej metráži veľmi silný. Prikladom nech je Michaela Pavlátová, ktorú sme poznali ako autorku bravúrnych krátkych filmov a dnes, doslova pred pár dňami dobyla Annecy s celovečerným *Moje slunce Maad*.

Jak je na tom nyní, podle vás, animovaná tvorba na VŠMU? Vnímáte tam jakýsi vzestup mladých talentů, podobně jako např. na katedře animace na FAMU, v ateliéru animované tvorby ve Zlíně nebo na UMPRUM? Či tvorbu si myslíte, že se vyplatí sledovat do budoucna?

Katedra animácie na VŠMU zrodila v ostatných rokoch niekoľko výnimočných talentov. Nešťastím je, že tí najvýraznejší sa rozhodli uprednostniť absolvovanie magisterského či doktorandského štúdia v zahraničí, väčšinou v Čechách. Silná

generácia z FAMU je do istej miery tvorená práve slovenskými študentami, ktorí sem prešli z VŠMU - Martin Smatana, Michaela Mihalyiová či David Štumpf. VŠMU potrebuje spustiť ozdravné procesy, aby si podobné talenty v budúcnosti udržala a poskytla im taký priestor a podporu, ktorá ich na škole udrží a pomôže im v plnej šírke vyrásť.

Založila jste produkční společnost feel me film. Jaké byly její začátky a jak je na tom společnost teď?

Spoločnosť feel me film vznikla v roku 2006, krátko po tom, ako sme ja a viacero mojich spolužiakov ukončili štúdiá na Katedre animácie. Vstúpili sme do profesionálneho prostredia, v ktorom neexistoval jediný producentský subjekt vyrábajúci animované programy. Ak sme chceli točiť filmy, museli sme si ich začať sami vyrábať. Nebol to len môj prípad, ale i režisérok Katky Kerekesovej (*Mimi a Líza*) či Vandy Raýmanovej (*Drobci*) - z animátorskej profesie sme chtiac-nechtiac museli presadnúť aj na producentskú stoličku. V spoločnosti feel me film sme vyprodukovali niekoľko debutov práve sa rodiacej generácie autorov a autoriek. V roku 2010 do portfólia našich aktivít pribudlo vydávanie odborného časopisu Homo Felix. Činnosť feel me filmu však na dlhý čas spomalil fakt, že som odišla na materskú dovolenku s dvoma osvojenými deťmi. Je to náročné materstvo a pomerne ťažko sa zaradujem späť do pracovného života.

Jak jste sama zmínila, jste také zakladatelkou odborného časopisu o animaci Homo Felix a původně jste působila i jako jeho šéfredaktorka. Co vás k jeho založení vedlo? Chybělo vám podobné periodikum na slovenském trhu?

Každý tvorca premýšľa a tvorí inak. Ja potrebujem čítať, analyzovať, dopĺňať, chápať vždy v novom kontexte nanovo... a pre tento typ záujmu som nielen na slovenskom, ale ani na českom či zahraničnom poli dlhodobo nenachádzala potrebné teoretické zdroje. Kým o filme ako takom sa píše veľa, o animácii je odbornej literatúry nesmierne málo. V tom čase som pôsobila aj na VŠMU ako učiteľka teoretických predmetov a dejín animácie, takže som vnímala aj potreby študentov - opakovane som mávala problém s odporúčaním vhodnej odbornej literatúry. Založila som časopis Homo Felix, aby som aspoň čiastočne vyplnila túto medzeru. Ponúkla som v ňom miesto pre publikovanie filmovým teoretikom orientovaným (aj) na animáciu zo Slovenska i Čiech, robili sme rozhovory s prominentnými svetovými autormi, mapovali sme domáce i svetové dejiny, zaujímali sme sa o experiment i anime. V odbornej obci mal časopis veľmi dobrú odozvu, takže sme po 4 rokoch skúsili koncept pretaviť do medzinárodnej podoby a vydali sme jedno číslo v angličtine. Šéfredaktorovala mu Kamila Boháčková a bolo primárne orientované na výhradnú animáciu. Obrovský kus práce a dobrý výsledok.

Avšak potom prišli moje materské povinnosti a žiaľ, na území Čiech a Slovenska som nenašla subjekt, ktorý by vo vydávaní mohol pokračovať.

Na řadě projektů jste spolupracovala s režisérkou Ivanou Šebestovou (Štyri, Snih, Žlutá...). Jak jste s Ivanou poznaly a jak došlo k vaší první vzájemné spolupráci? Čím jsou vám její filmy blízké?

Ivana je moja spolužiačka z vysokej školy a jej prvý film som produkovala preto, že som chcela principiálne pomôcť celej mojej generácii tvorcov postaviť sa na nohy. Spolupracuje sa s ňou výborne, okrem toho, že je originálna, je i veľmi výkonná, samostatná a spoľahlivá. Jej filmy tvoria súčasť „ženskej vlny“, ktorá sa na Slovensku objavila po r. 1989 ako novum. Predmetom skúmania sa stalo ženské prežívanie lásky, vzťahov, sexuality. To predtým, v socialistickej minulosti neboli tolerované témy. Považujem to za zaujímavý socio-kultúrny fenomén, ktorý má zmysel skúmať aj v širších spoločenských súvislostiach.

S Martinem Snopkem jste spolurežirovala výrazný krátký film Poslední autobus, který získal řadu festivalových ocenění. Jak vznikl námět na tento film a jak probíhala vaše vzájemná spolupráce?

Martin Snopek je veľmi svojrázna postava slovenskej animácie - je sám ako postava z filmu. Miestami naivný, komický, veselý a zároveň krásny,

originálny človek. Námetom pre film *Posledný autobus* sa stala jeho vlastná - veľmi vtipná - príhoda, keď zaspal v nočnom autobuse a musel sa po tme vracieť domov nebezpečným lesom. Čo na začiatku vyzeralo ako vtip či bizarný skeč, sa neskôr v scenári, na ktorom spolupracoval Patrik Pašš, premenilo na desivé podobenstvo o utečencoch. K filmu som sa dostala ako producentka, Martin mi ho predstavil vo forme scenára. Ten ma nadchol, hneď som vedela, že tento film musí vzniknúť. Zároveň sme obaja videli, že plánovaná realizácia formou pixilácie maskovaných ľudí v nočnom, zimnom lese, so starým autobusom je producentská samovražda. Ale šli sme do toho, boli sme mladí, idealistickí a bez záväzkov. Počas extrémne náročného nakrúcania sme na réžii už spolupracovali obaja, úloha a rozhodovania bolo totiž toľko, že jeden plachý animátor na to prsto nebol dosť. Dotiahli sme to spolu aj vo zvuku a v strižni, v intenzívnom dialógu, kde sme každú vec a každé rozhodnutie dosahovali vzájomne, hádkami a dohodami. Zafungovalo to, avšak dlhodobo tvoriť v takýchto podmienkach by bolo úmorné, nereálne.

Pracujete aktuálně na nějakém dalším projektu? Pokud ano, mohla byste nám k němu říci pár slov?

Pripravujem autorský krátky film *Milost'*. Spracúvam v ňom svoj dávny zážitok so skupinou ľudí, ktorí si hovorili Havrani.

Všetci s diagnózou Aspergerov syndrom, majstri různých umění a vedomostí, zoskupení okolo žida Petra, ktorý viedol ich sláčikové kvarteto. Po jednom koncerte skupinu brutálne napadli v uliciach Bratislavy neonacisti. Zážitok sa mi v pamäti vyplavil v momente, keď sa v slovenskej vrcholovej politike objavili neonacistické prúdy. Dostali sa do parlamentu. Verejný priestor začali zaberáť ľudia bez vzdelania, bez étosu, a nemilosrdne z neho vytlačili vzdelaných, talentovaných, jemných a pokorných. Spodné, temné prúdy v spoločnosti existovali vždy. Avšak nie vždy boli takou obrovskou mierou tolerované. Môj film medituje o týchto témach. Nepriamo s tým súvisí i ďalší projekt, ktorý rozbieham v spolupráci s Katkou Kerekesovou a scenáristkou Katkou Molákovou. Vytvárame koncept vzdelávacieho seriálu pre deti 1. stupňa ZŠ, v ktorom sa spolu s triedou lesných zvierat učia učivo zo školských osnov. Pod rozhodnutím pustiť sa do takéhoto projektu sa určite podpísalo vedomie, že naša krajina zúfalo potrebuje podporiť vzdelávanie. Musíme sa o to snažiť všetkými prostriedkami.

Máte v rámci animace nějaký sen, který jste si zatím nesplnila?

Momentálne, pri dvoch maloletých deťoch a po jeden a pol roku pandemického stavu (striedavo na domácom vzdelávaní a v karanténe) je mojím najväčším snom opäť pracovať 8 hodín denne.

Foto: Eva Kořínková

Myši výstava pokračuje!

Dobrá zpráva pro ty, kteří se nestihli zajít podívat na vystavené loutky a dekorace z filmu *Myši patří do nebe*. Expozice s názvem *Myši patří i na výstavu* bude k vidění v zahradním křídle libereckého zámku až do konce letošního roku!

Celovečerní film *Myši patří do nebe* navazuje na světově proslavenou tradici české loutkové animace a jeho tvůrci jsou někdejší žáci Břetislava Pojara - zkušební režiséři a výtvarníci Denisa Grimmová a Jan Bubeníček. Snímek stojí na silné výtvarné stránce a unikátním provedení loutek a prostředí, ve kterém se pohybují. Často je tvořeno reálnými přírodními elementy, jako jsou části stromů nebo mech. Mnohých detailů si ve filmu divák nestihne všimnout. Právě proto doprovodil festival uvedení filmu rozsáhlou výstavou, kde se můžete kochat kompletními scénami z filmu, a to včetně loutek, jak dlouho budete chtít.

Animace na celý rok

Anifilm dnes končí, ale milovníci animovaného filmu určitě nebudou do příštího ročníku strádat. Nepřeberné množství autorských animací totiž najdou v internetové videotéce Aniont, kterou pro vás stále rozšiřujeme a vylepšujeme. Kromě českých i světových krátkých a studentských filmů (včetně abstraktních a nenarativních) tu můžete sledovat také videoklipy. A to jednotlivě, nebo rovnou v celých pásmech. Stačí zadat aniont.com a můžete se kdykoliv ponořit do autorské animace! A to bez rušivých reklam a spotů a s možností filtrování podle mnoha kritérií.

Aniont
ANIMATION ONLINE THEATRE

Zkuste si dabing

V prostorách libereckého zámku najdete také Dabingové studio České televize, kam jste srdečně zváni. Přemýšleli jste někdy nad tím, kolik je v animovaném filmu zvuků? Třeba šplouchání vody, klepání na dveře, zpěv ptáků, otevření dveří a samozřejmě řeč. Ruchy a dialogy se musí před promítáním filmu vyrobit, což je náročný, ale také zábavný proces. Chtěli byste se to naučit? Máte chuť si vyzkoušet práci herce - dabéra? V naší zábavné dílně zvuku vás to naučíme!

